

Jawność i jej dylematy. Miniporadnik

Szymon Osowski

Część I. Prawo do informacji publicznej

Podstawa prawna na szczeblu krajowym

Konstytucja RP

- Art. 61 ust. 1 „Obywatel ma prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne. Prawo to obejmuje również uzyskiwanie informacji o działalności organów samorządu gospodarczego i zawodowego, a także innych osób oraz jednostek organizacyjnych w zakresie, w jakim wykonują one zadania władzy publicznej i gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa”.
- Art. 61 ust. 2 „Prawo do uzyskiwania informacji obejmuje dostęp do dokumentów oraz wstęp na posiedzenia kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów, z możliwością rejestracji dźwięku lub obrazu”. Tryb udzielania informacji określają ustawy, a w odniesieniu do Sejmu i Senatu ich regulaminy.
- Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 16 września 2002 r., TK K 38/01 wskazał m.in. „Delegacja zawarta w art. 61 ust. 4 Konstytucji stanowi zatem upoważnienie, a zarazem zobowiązanie do skonkretyzowania elementów metody postępowania, tak ażeby poprzez uregulowanie kwestii o charakterze proceduralnym i organizacyjno-technicznym, realizacja prawa do informacji, określonego w art. 61 ust. 1, ust. 2 oraz ust. 3 Konstytucji była wykonalna w praktyce”.

Ustawa o dostępie do informacji publicznej

- Art. 1 ust. 1 „Każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy i podlega udostępnieniu na zasadach i w trybie określonych w niniejszej ustawie”.

Podstawy prawne na szczeblu europejskim

Europejska Konwencja Praw Człowieka

- Art. 10 „Každy ma prawo do wolności wyrażania opinii. Prawo to obejmuje wolność posiadania poglądów oraz otrzymywania i przekazywania informacji i idei bez ingerencji władz publicznych i bez względu na granice państwowe”.

Orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka

- Swoboda wypowiedzi czy też krytyka osób pełniących funkcje publicznej są niezbędne w demokracji i podlegają ochronie.
- „W dobie Internetu, różnice pomiędzy dziennikarzami a innymi obywatelami szybko zanikają. Silna demokracja wymaga transparentności, do której prawo mają wszyscy obywatele” (Wyrok ETPC z 25 czerwca 2013 r. w sprawie Młodzieżowa Inicjatywa na Rzecz Praw Człowieka przeciwko Serbii, nr 48135/06).

Ograniczenie prawa do informacji

- Ograniczenie prawa do informacji jest możliwe tylko z uwagi na wymienione w ustawach: ochronę wolności i praw innych osób oraz podmiotów gospodarczych, ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa lub ważnego interesu gospodarczego państwa.

Co to jest informacja publiczna?

- Każda informacja o sprawach publicznych jest informacją publiczną i może być udostępniana na zasadach i w trybie dostępu do informacji publicznej.
- Informacją publiczną jest wszystko, co wytworzą organa władzy publicznej, co znajduje się w ich posiadaniu i co wiąże się z ich działaniem oraz działaniem osób pełniących funkcje publiczne. Dotyczy to też samorządów gospodarczych i zawodowych, a także szkół, przedszkoli, uczelni, spółek komunalnych, organizacji społecznych w zakresie realizowania zadań publicznych.
- Przykłady informacji publicznej: faktury i umowy, rejestry umów cywilnoprawnych, decyzje administracyjne, wyroki, dokumentacja z kontroli, prezentacje/wystąpienia, protokoły z rady pedagogicznej.
- „W świetle utrwalonego orzecznictwa sądów administracyjnych, zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z 2001 r. o dostępie do informacji publicznej i art. 61 Konstytucji RP informacją publiczną stanowi każda wiadomość wytworzona przez szeroko rozumiane władze publiczne oraz osoby pełniące funkcje, a także inne podmioty, które tę władzę realizują bądź gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa w zakresie tych kompetencji. Taki charakter ma również wiadomość niewytworzona przez podmioty publiczne, lecz odnosząca się do tych podmiotów” (Wyrok NSA z 29 lutego 2012 r., sygn. akt I OSK 2215/11).

Co to jest informacja przetworzona?

- Informacja przetworzona nie istnieje w chwili złożenia wniosku o informację publiczną – można ją stworzyć z dostępnych danych po dokonaniu dodatkowych czynności: intelektualnych, analitycznych, obliczeniowych.
- Jeżeli wnioskodawca wykaże, że dostęp do takich danych jest szczególnie istotny dla interesu publicznego, administracja publiczna będzie zobowiązana do udostępnienia ich w formie przetworzonej, analitycznej.

Udostępnianie informacji publicznej

- Obowiązkiem pracownika samorządowego jest udzielanie informacji organom, instytucjom i osobom fizycznym, a także udostępnianie – jeśli nie zabrania tego prawo – dokumentów znajdujących się w posiadaniu jednostki, w której jest zatrudniony,
- Sposoby udostępniania: Biuletyn Informacji Publicznej i Centralne Repozytorium Informacji Publicznej, wywieszenie lub wyłożenie informacji w siedzibie instytucji albo zapewnienie dostępu do niej dzięki zainstalowanym tam urządzeniom, wstęp na posiedzenia Rady Gminy (z możliwością rejestracji dźwięku i obrazu), wniosek o udostępnienie informacji publicznej.

Biuletyn Informacji Publicznej

- Biuletyn Informacji Publicznej to ujednoczony system stron w sieci teleinformatycznej, który umożliwia powszechny dostęp do informacji publicznej.
- Prowadzenie Biuletynu Informacji Publicznej jest obowiązkiem władz publicznych i innych podmiotów wykonujących zadania publiczne.
- Na stronie Biuletynu Informacji Publicznej trzeba publikować m.in. informacje dotyczące: przedmiotu działania i kompetencji, organów i osób sprawujących funkcje oraz ich kompetencji, majątku, trybu działania, sposobów przyjmowania i załatwiania spraw, prowadzonych rejestrów, ewidencji i archiwów.
- Informacja publiczna, która nie została udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej lub Centralnym Repozytorium Informacji Publicznej, jest udostępniana na wniosek art. 10 UDIp (Ustawa o dostępie do informacji publicznej).
- W Biuletynach Informacji Publicznej nie można zamieszczać reklam ani promować działalności przedsiębiorstw.

Wniosek o dostęp do informacji publicznej

Jak napisać wniosek?

- Wniosek nie musi zawierać podstawy prawnej – jednak można się w nim powołać na treść Konstytucji RP. Przykład: „Na podstawie art. 61 Konstytucji RP oraz art. 10 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej wnioskuję o udostępnienie następującej informacji publicznej [wymienić]”.
- Dane i podpis wnioskodawcy – będą potrzebne wyłącznie, jeśli po złożeniu wniosku okaże się, że konieczna będzie odmowa udostępnienia informacji w formie decyzji administracyjnej.
- Należy wskazać formę przekazania informacji, np. skan, ksero, e-mail.

Media społecznościowe to nie Biuletyn Informacji Publicznej: „Posiadanie przez Gminę strony w portalu społecznościowym typu Facebook służy zazwyczaj promocji, przedstawia dokonania władz lokalnych, określa zamierzenia i wskazuje na inicjatywy społeczne itp. Tego typu nośnik informacji jest używany do wymiany poglądów, prowadzenia dyskusji, komentowania pewnych zdarzeń itp. Natomiast posiadanie takiej strony przez podmioty publiczne nie jest określone, a zatem i wymagane przepisami prawa. W obowiązującym porządku prawnym tego typu strona nie jest dopuszczalnym sposobem komunikowania się w tzw. sprawach urzędowych, w tym nie służy wnoszeniu podań i wniosków” (WSA w Warszawie, Postanowienie z 15 marca 2012 r., II SAB/Wa 513/12).

Odpowiedź

- Odpowiedź powinna nastąpić bez zbędnej zwłoki, nie później niż w ciągu 14 dni od złożenia wniosku.

- Jeżeli informacja publiczna nie może być udostępniona do 14 dni, wnioskujący powinien być powiadomiony w tym terminie o powodach opóźnienia oraz o terminie, w jakim urząd udostępni mu informację. Wydłużenie czasu oczekiwania na informację nie może być jednak dłuższe niż 2 miesiące od dnia złożenia wniosku.
- Gdy forma lub sposób udzielenia informacji nie mogą być spełnione z przyczyn technicznych, podmiot zobowiązany powiadamia pisemnie wnioskodawcę o przyczynach braku możliwości udostępnienia informacji zgodnie z wnioskiem i wskazuje, w jaki sposób lub w jakiej formie informacja może być udostępniona niezwłocznie. W takim przypadku, jeżeli w terminie 14 dni od powiadomienia wnioskodawca nie złoży wniosku o udostępnienie informacji w sposób lub w formie wskazanych w powiadomieniu, postępowanie o udostępnienie informacji umarza się w formie decyzji administracyjnej (art. 14 ust. 1 i 2 UDiP).
- Wnioskujący może zostać odesłany do Biuletynu Informacji Publicznej przez podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji tylko wówczas, gdy informacje zawarte w Biuletynie odnoszą się bezpośrednio i konkretnie do meritum żądania, a zatem zawierają dane istotne z punktu widzenia pytającego, a ich uzyskanie nie wymaga przedsięwzięcia dodatkowych czynności (Wyrok NSA z 3 stycznia 2013 r., sygn. akt I OSK 2244/12).

Opłaty

- Zasadą jest bezpłatność!
- W wyjątkowych przypadkach opłata jest wyznaczana do konkretnego wniosku i może dotyczyć kosztów dodatkowych, wynikających ze wskazanego we wniosku sposobu udostępnienia informacji publicznej lub konieczności przekształcenia informacji w formę określoną we wniosku. Koszty dodatkowe reguluje art. 15 ust. 1 i 2 UDiP. Pobieranie tej opłaty nie jest obowiązkowe.

Rola organizacji strażniczych

- „Strażnicy, *watchdogi* (ang. pies stróżujący) – to te osoby, grupy czy organizacje, które systematycznie i regularnie prowadzą działania strażnicze, prowadząc monitoring danego tematu oraz analizują dane i dokumenty, a następnie poprzez korzystanie z prawa i sądu lub poprzez rozmowy i nacisk na polityków oraz informowanie i mobilizowanie społeczeństwa, starają się doprowadzić do pozytywnych zmian” (Wyrok Sąd Okręgowy w Słupsku (VI KA 238/17)).

Część II. Dostęp do informacji publicznej. Najczęściej zadawane pytania

Jawność – informacja publiczna

Czy każda informacja publiczna musi być udostępniana? Co z tak zwanymi informacjami i danymi drażliwymi?

Nie każda informacja publiczna jest jawna, ale o każdą można pytać. To instytucja publiczna ustala, czy we wnioskowanym dokumencie nie ma danych wrażliwych (związanych z prywatnością typu dane osobowe osób fizycznych, adresy i numery lokalizacji). Dane tego rodzaju są wyłączone z jawności lub anonimizowane (zaczerniane). Wynagrodzenie osób zatrudnionych w administracji jest jawne w przypadku osób pełniących funkcje publiczne (są to osoby biorące udział w przygotowaniu decyzji administracyjnych czy też mające wpływ na wydatkowanie środków publicznych). W przypadku pozostałych osób mamy pełne prawo do wiedzy o tym, jakie środki publiczne wydatkowane są na dane stanowisko.

Czym są informacje przetworzone? Jak wygląda ich dostępność?

Informacje przetworzone nie istnieją w momencie złożenia wniosku o informację publiczną – można je stworzyć z dostępnych danych po dokonaniu dodatkowych czynnościach analitycznych lub obliczeniowych.

Jeżeli wnioskodawca wykaże, że dostęp do takich danych jest szczególnie istotny dla interesu publicznego, administracja publiczna będzie zobowiązana do udostępnienia ich w formie przetworzonej, analitycznej.

Czy trzeba wskazywać interes prawny wnioskowania o daną informację?

Nie można żądać od wnioskującego wykazania interesu prawnego ani faktycznego, dla którego to robi. Przy staraniu się o informację prostą (czyli istniejącą) administracja nie może żądać takiego uzasadnienia. W przypadku informacji publicznej przetworzonej zdarza się, że trzeba wykazać, dlaczego udostępnienie jest szczególnie istotne dla interesu publicznego. Dzieje się tak na przykład, kiedy wniosek dotyczy informacji, których dany podmiot nie ma i musi je analitycznie przygotować.

Jawność – procedury

Prawo do informacji publicznej czasami utrudnia pracę urzędu – kserowanie dokumentów czy anonimizacja danych są czasochłonne. Czy podejrzenia, że ktoś świadomie nadużywania prawa do informacji, zwalnia urząd z obowiązku ich udostępniania?

Nie ma takiego pojęcia, jak nadużywanie prawa do informacji. Mogą zdarzać się sytuacje, że trzeba przygotować dużo dokumentów, jednak ustawa zakazuje dochodzenia intencji osoby pytającej. Jawność jest fundamentem demokracji. Sieć Obywatelska Watchdog Polska co dwa lata zbiera informacje dotyczące tego, ile zapytań o informację wpływa do gmin: z ich analiz wynika, że w Polsce wciąż takich zapytań jest mało, za mało osób zadaje pytania lokalnej administracji. Jeśli zainteresowany składa wniosek z wieloma pytaniami lub takimi, które wymagają udostępnienia obszernej dokumentacji, są dwie możliwości:

- można przedłużyć termin udzielenia informacji do 2 miesięcy (art. 13 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej),
- można odesłać wnioskodawcę do konkretnej odpowiedzi w Biuletynie Informacji Publicznej, jeśli system ten jest dobrze prowadzony.

Jak postąpić w sytuacji, gdy urząd twierdzi, że nie otrzymał wniosku przesłanego e-mailem?

Jeżeli nie mamy potwierdzenia odbioru wiadomości przez urząd lub innej odpowiedzi, przed sądem administracyjnym trudno będzie udowodnić, że e-mail faktycznie dotarł. W takich sytuacjach najlepiej jeszcze raz skierować e-maila do urzędu lub przesłać wniosek przez Elektroniczną Platformę Usług Administracji Publicznej (ePUAP). W tym drugim przypadku otrzymuje się urzędowe potwierdzenie przedłożenia wniosku, czyli jesteśmy pewni, że wiadomość dotarła do skrzynki danego urzędu.

Czy urząd może obciążyć wnioskującego kosztami za udzielenie informacji (ksero, czas pracy urzędnika)?

Art. 7 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej mówi o zasadzie bezpłatności. Dodatkowo urząd udzielający informacji musi zapewnić możliwość bezpłatnego wydruku i robienia kopii dokumentów (art. 12). W wyjątkowych przypadkach (art. 15) może być pobrana opłata od osoby wnioskującej o informację publiczną, gdy – przykładowo – wnioskujący chce otrzymać informacje na jakimś specjalnym nośniku danych. Kosztem nie będzie nakład pracy urzędnika w związku z udostępnieniem informacji.

Czy dostęp do informacji o środowisku można uzależnić od wniesienia opłaty?

Tak. Odpowiedzi na takie pytania powinny być udzielane na podstawie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku – obowiązują w niej nieco inne reguły dostępu do informacji i opłat. W takich przypadkach faktycznie najpierw należy wnieść opłatę w urzędzie administracji rządowej lub samorządowej. Górne stawki określone są w art. 27 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Czy uzyskaną informację publiczną można przekazywać dalej, np. publikować na Facebooku? Czy można to robić bez ograniczenia? Czy trzeba pytać o zgodę?

Z każdą informacją publiczną można robić dowolny użytek. Można ją rozpowszechniać w mediach społecznościowych czy w inny sposób. Dostęp do informacji publicznej jest częścią wolności wypowiedzi. Administracja publiczna nie może jej blokować lub wyrażać zgody na dalsze upowszechnianie informacji.

Jakie są konsekwencje nierzetelnego prowadzenia Biuletynów Informacji Publicznej? Kto je kontroluje?

Obecnie nie ma żadnej zewnętrznej kontroli Biuletynów Informacji Publicznej. Są jednak możliwe dwa rozwiązania:

- można zasygnalizować wojewodzie, że obowiązek prowadzenia BIP zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi (wojewoda ma kompetencje nadzoru nad całością gmin, nie tylko nad organami gminy) nie jest wykonywany należycie,
- można uruchomić postępowanie z art. 231 Kodeksu karnego za niedopełnienie obowiązków przez funkcjonariusza publicznego.

Jak wygląda kwestia wnioskowania o rejestry w trybie dostępu do informacji publicznej?

Wszystkie takie sprawy muszą być rejestrowane zgodnie z Rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2011 roku w sprawie instrukcji kancelaryjnej, jednolitych rzeczowych wykazów akt oraz instrukcji w sprawie organizacji i zakresu działania archiwów zakładowych. Zatem w urzędach znajdują się informacje o wnioskach o informacji publicznej. Niektóre gminy publikują zarówno pytania, które do nich wpływają, jak i udzielane odpowiedzi.

Czy zgłoszenia do prokuratury i wnioski do sądów, które wychodzą z urzędów, są jawne?

Każdy dokument tworzony przez administrację publiczną jest informacją publiczną – dotyczy to instytucji samorządowych, ale i sądów. W przypadku postępowań toczących się przed sądem (przykład: gmina złożyła zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa) obowiązuje tajemnica postępowania przygotowawczego i w takim wypadku najczęściej zostanie wydana decyzja odmowna. Podobnie jak w pytaniu pierwszym, ważna jest treść dokumentów i anonimizacja danych.

Czy skargi wpływające do komisji skarg są jawne?

Tak, komisje obradują jawnie. Dokumenty mogą być udostępnione, jednak bez danych wrażliwych, ale imię i nazwisko osoby składającej skargę powinno być jawne.

Czy urzędnik/naczelnik może uniemożliwić mieszkańcowi udostępnienie dokumentów objętych wnioskiem o informację publiczną?

Nie może – jest to przekroczenie uprawnień ze strony urzędnika/naczelnika. Radny – z tytułu mandatu – ma uprawnienia do skontrolowania jednostki organizacyjnej lub spółki (art. 24 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym). Radny nie musi występować o zgodę w tym zakresie.

Jawność – instytucje

Czy spółka gminna, funkcjonująca na zasadzie kodeksu spółek, może zasłaniać się tajemnicą handlową przed udostępnieniem informacji o swoich działaniach? Na przykład: czy Centrum Sportu i Rekreacji, zarządzane przez Miejsko-Gminne Centrum Sportu i Rekreacji, może zasłaniać się taką tajemnicą?

Wszystkie spółki komunalne i spółki, w których gminy mają udział większościowy, podlegają takim samym zasadom dostępu do informacji publicznej, jak administracja publiczna, czyli muszą prowadzić Biuletyn Informacji Publicznej i odpowiadać na wszystkie wnioski o przekazanie informacji.

Ustawa o dostępie do informacji publicznej przewiduje możliwość wyłączenia jawności ze względu na tajemnicę przedsiębiorcy (tajemnicę handlową), ale w takim przypadku muszą być spełnione dwie przesłanki:

- przesłanka materialna – informacje, o jakie wnioskujemy, mają jakąś wartość dla tej firmy,
- przesłanka formalna – spółka podjęła działania, które mają chronić te informacje, np. zapisem w regulaminie.

Spółki komunalne są powoływane tylko w celu wykonywania zadań użyteczności publicznej. Gdy gmina decyduje się na wykonywanie określonych zadań publicznych poprzez powołanie spółki, działania takiej spółki powinny być objęte możliwością kontroli ze strony obywateli. Przesłanka tajemnicy przedsiębiorcy nie powinna być powodem uniemożliwiającym przekazanie informacji.

Jak wygląda kwestia jawności w przypadku rekrutacji pracowników do jednostek publicznych? Czy rozmowy rekrutacyjne są jawne? Czy można udostępnić, np. programy artystyczne lub rozwoju danej jednostki, przygotowywane przez kandydatów?

Rozmowy rekrutacyjne nie są otwarte dla publiczności, ale dokumenty z postępowań rekrutacyjnych jak najbardziej podlegają zasadom dostępu do informacji publicznej. Wyłączone zostaną informacje związane z prywatnością aplikującego. Programy artystyczne są jawne, np. <https://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/ED4AD1AAE1>.

Czy jawna jest informacja o wysokości wydatkowanych środków publicznych przez burmistrza na sprawy sądowe?

Tak. Takie koszty są jawne, podobnie jak wszystkie inne koszty ze sfery finansów (art. 33, 34 ustawy o finansach publicznych); wydatki publiczne są transparentne. Organy wykonawcze mają obowiązek pokazywania umów, faktur oraz informacji o ponoszonych wydatkach.

Za granicą otwarte dane i otwarte rejestry (np. zamówień publicznych, umów, dróg i mostów) są podstawą dla start-upów do robienia biznesu. Jak ta kwestia wygląda w Polsce?

W Polsce od 2011 roku obowiązują przepisy o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego. Są to przepisy wynikające z transpozycji dyrektywy unijnej, dotyczącej wykorzystywania informacji publicznej. Przykładami aplikacji korzystających w Polsce z danych publicznych są serwisy meteorologiczne oraz aplikacje wykorzystujące dane z rozkładów jazdy komunikacji publicznej.

Jawność – spotkania, posiedzenia

Jak zapewnić wstęp na zdalne posiedzenia np. rady miejskiej, komisji gminnej?

W przypadku sesji on-line albo kopertowych (polegających na dostarczaniu radnym dokumentów i odbieraniu ich bez żadnej debaty), ustawy covidowe wyłączają uprawnienie wstępu mieszkańcom. To z kolei rodzi wątpliwości dotyczące konstytucjonalności sesji zdalnych i kopertowych. Rozwiązaniem problemu jest możliwość anonimowego uczestnictwa mieszkańców w posiedzeniach zdalnych za pomocą linku. Nie wolno przy tym wymagać od mieszkańca podawania jego dodatkowych danych.

Jak zareagować, jeśli sołtys wyprasza z zebrania?

Zebrania wiejskie są tak samo otwarte, jak wszystkie inne. Sołtys nie może kogokolwiek wypraszać ze spotkania, byłoby to przekroczeniem jego uprawnień. Co zatem zrobić, gdy taka sytuacja się jednak zdarzy? Warto sprawdzić w statucie danej jednostki pomocniczej, kto sprawuje tam nadzór, i zasygnalizować zaistniałą sytuację. Można też nagrywać zebranie wiejskie.

Co robić, jeśli wójt odmówił mieszkańcowi wglądu do dokumentów, gdy mieszkaniec zgłosił to ustnie podczas spotkania?

Zgodnie z art. 10 ustawy o dostępie do informacji publicznej wniosek może być złożony ustnie. Dodatkowo, jeśli jest taka możliwość, odpowiedź może być udzielona „od ręki”.

Czy przewodniczący rady dzielnicy może zarządzić głosowanie o udzielenie głosu mieszkańcom, a radni zagłosować przeciw udzieleniu głosu mieszkańcom?

Nie ma takiej możliwości. Każdy może uczestniczyć w posiedzeniu rady dzielnicy, nie tylko mieszkańiec. Radni nie mogą przegłosować konieczności opuszczenia pomieszczenia przez kogokolwiek. Natomiast władnym udzielenia głosu mieszkańcowi jest jedynie przewodniczący rady dzielnicy/rady gminy. Gdy radni działają niezgodnie z prawem, należy wskazać te nieprawidłowości do rady gminy i wójta/burmistrza/prezydenta. Oba organy mają zadania w zakresie kontroli i nadzoru.

Czy radny może wnieść interpelację do prezydenta, żeby prezydent nie odpowiadał na interpelacje/wnioski innych radnych (np. opozycyjnych), które wymagają zgromadzenia danych będących w dyspozycji urzędu?

Radny może wnosić o dowolną sprawę. Organ wykonawczy ma obowiązek odpowiadania na interpelacje i zapytania również takie jak powyżej. Niemniej żaden wniosek nie może uchylić obowiązku odpowiadania na interpelacje/zapytania innych radnych.

Podstawa prawna – jawność

- Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej
- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko

Więcej informacji w webinarium Pracowni Samorządowej Fundacji Batorego: Jawność i jej dylematy. Prowadzenie: Szymon Osowski, nagranie: 18 maja 2021.

Pracownia Samorządowa Fundacji Batorego próbuje w innowacyjny sposób spojrzeć na wyzwania stojące przed samorządem lokalnym. Uczestniczący w niej samorządowcy i samorządowcy współpracują – we współpracy z ekspertkami i ekspertami – rozwiązania dotyczące usług publicznych i współpracy władz lokalnych z mieszkańcami. Otrzymują też wsparcie w stosowaniu w praktyce prawa oraz poznają różne obszary funkcjonowania samorządu, m.in. finanse, zagospodarowanie przestrzeni, gospodarkę odpadami, konsultacje społeczne. Pracownia funkcjonuje od 2019 roku.

Szymon Osowski – prawnik, prezes Zarządu Sieci Obywatelskiej Watchdog Polska, ekspert Pracowni Samorządowej Fundacji Batorego. Na co dzień przygląda się tworzeniu prawa pod kątem jawności i praw obywatelskich, przygotowuje sprawy sądowe, jeździ po Polsce, by opowiadać o prawie do informacji i prawach mieszkańców.

Fundacja im. Stefana Batorego

Sapieżyńska 10a
00-215 Warszawa
tel. (48-22) 536 02 00
fax (48-22) 536 02 20
batory@batory.org.pl
www.batory.org.pl

Teksty udostępniane na licencji Creative Commons. Uznanie autorstwa na tych samych warunkach
3.0 Polska (CC BY SA 3.0 PL)

Redakcja i korekta: Izabella Sariusz-Skąpska
Warszawa 2021
ISBN 978-83-66543-86-7